

Szef W.U.B.P. w Krakowie

A K T O S K A R Z E N I A

przeciwko

GURGUL Jozefowi s.Filipa osk.z art.28 w zwz.
z art.86 § 2 K.K.W.P.

// oskarzony aresztowany //

Z koncem kwietnia 1952 r. organa Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie zlikwidowały nielegalną organizację p.n. " Odwet Gorski " działającą na terenie powiatów limanowskiego i nowosadeckiego pod d-ctwem MAKUSZA - WORONICZA Zbigniewa ps. " Montanna", której celem było w drodze przemocy obalenie obecnego ustroju Państwa Polskiego przez dokonywanie gwałtownych zamachów na działaczach demokratycznych, prowadzenie dywersji, sabotażu, oraz szpiegostwa na rzecz państw imperialistycznych.

W skład zlikwidowanej nielegalnej organizacji "Odwet Gorski" wchodził MAKUSZ WORONICZ Zbigniew ps. "Montanna", KUKAWSKI Marian ps. " Krzywonos", Krol Franciszek ps. " Skalny", osk. GURGUL Jozef i inni..

W toku śledztwa ustalono następujący stan faktyczny:
Wiosną 1951 r. zjawiał się na terenie Kamienicy pow. Limanowa-poszukiwany przez władze Bezpieczeństwa- MAKUSZ WORONICZ Zbigniew ps. "Montanna". Przebywając na terenie Kamienicy u kierownika tamtejszego tartaku - KUKAWSKIEGO Mariana ps. "Krzywonos", MAKUSZ WORONICZ Zbigniew opracował strukturę organizacyjną nielegalnej organizacji p.n. " Odwet Gorski" a następnie latem 1951 r. przystąpił do werbunku członków. W pierwszym rzędzie zorganizował on sztab w/w organizacji w skład którego weszli KUKAWSKI Marian, Krol Franciszek i inni. Sztab organizacji " Odwet Gorski" naczele z MAKUSZEM WORONICZEM Zbigniewem postanowił rozbudować komórki organizacyjne w terenie, przy organizowaniu których opierali się przede wszystkim na elemencie zdecydowanie wrogim do obecnego ustroju Polski Ludowej.

W krótkim okresie czasu zostało zorganizowanych szereg komórek organizacyjnych w terenie, których całością prac kierował za pośrednictwem swych podkomendnych MAKUSZ WORONICZ Zbigniew a działalność ich polegała między innymi na zbieraniu informacji o życiu politycznym w kraju, nastrojach ludności, działalności organizacji politycznych i społecznych oraz gromadzeniu broni.

MAKUSZ WORONICZ Zbigniew ps. " Montanna" postanowił również nawiązać łączność z innymi nielegalnymi organizacjami- licząc

ze takowe niewatpliwie na terenie Podhala istnieja i w tym przedmiocie przeprowadził kilka rozmow z swym podkomendnym KROLEM Franciszkiem ps. " Skalny". O KROLA Franciszka - MAKUSZ WORONICZ Zbigniew dowiedział się, że na terenie powiatu nowosadeckiego istnieje jakaś "miedzynarodowa" grupa, w skład której wchodzi ludzi różnych narodowosci jak np. amerykani niemcy, czesi i inni, z która to grupa posiada kontakt osk. GURGUL Jozef.

W celu nawiązania łączności z w/wspomianą grupą MAKUSZ WORONICZ Zbigniew polecił KROLOWI nawiązać kontakt z osk. GURGULEM Józefem i dowiedzieć się od niego bliższych szczegółów odnośnie istnienia i działalności " miedzynarodowej " grupy.

W myśl polecenia - KROL Franciszek w lipcu lub sierpniu 1951 r. u siebie w domu w Roztoce odbył spotkanie z osk. GURGULEM Józefem i przeprowadził z nim rozmowę na temat w/wspomianej grupy. W sierpniu lub wrzesniu 1951 r. MAKUSZ WORONICZ Zbigniew udał się osobiście z KROLEM Franciszkiem do osk. GURGULA Józefa i przeprowadził rozmowę również w tym przedmiocie. Osk. GURGUL Jozef oświadczył, że działająca grupa " miedzynarodowa" na terenie powiatu nowosadeckiego przezuciła swą działalność na terytorium Czechosłowacji. Ponadto osk. GURGUL Jozef powiedział MAKUSZOWI WORONICZOWI Zbigniewowi i KROLOWI Franciszkowi, że w grupie tej między innymi jest PEREŁKA z Podegrodzia, który ukrywa się przed władzami Bezpieczeństwa.

Podczas tegoż spotkania - Krol Franciszek powiedział oskarzonemu o istnieniu i działalności na terenie powiatów limanowskiego i nowosadeckiego nielegalnej organizacji, oraz zwrócił się do niego o podanie pewnych ludzi o wyszkoleniu wojskowym, których możnaby było zwerbować do tej organizacji. Osk. GURGUL Jozef podał KROLOWI pewnych ludzi w tym OLSZAKA Jozefa z gromady Mokra Wies gm. Podegrodzie. W związku z podaniem kandydatów na werbunek, przed przystąpieniem do ich werbunku KROL Franciszek polecił oskarzonemu przeprowadzić z nimi rozmowę na temat działalności nielegalnej organizacji oraz ewentualnego ich udziału w ramach tej organizacji.

Osk. GURGUL Jozef przeprowadził rozmowę z OLSZAKIEM Józefem od którego wyjednał zgodę na wzięcie udziału w ramach działającej na terenie powiatu limanowskiego i nowosadeckiego nielegalnej antyrządowej organizacji a następnie powiadomił o tym KROLA Franciszka.

W październiku 1951 r. KROL Franciszek wraz z osk. GURGULEM Józefem udał się do mieszkania OLSZAKA Jozefa, od którego odebrał przysięgę na wierność i posłuszeństwo nielegalnej organizacji " Odwet Górski ". W grudniu 1951 r. osk. GURGUL Józef odbył czwarte kolejne spotkanie z KROLEM Franciszkiem i MAKUSZEM WORONICZEM Zbigniewem w mieszkaniu KROLA Franciszka podczas którego to spotkania podał znowoż w/wymienionym dwóch kandydatów na werbunek tj. MICHALIKA Jozefa i PLATE

jako osoby wojskowe - MICHALIK były sierż. W.P. a PLATA b. oficer armii austriackiej w stopniu kapitana, oraz zaprowadził MAKUSZA WORONICZA Zbigniewa do w/w. celem zwerbowania ich do organizacji. Czy w/w zostali zwierbowani do nielegalnej organizacji "Odwet Górski" osk. GURGUL Józef nie podaje, tłumacząc się tym, że udał się do domu i nie był obecny podczas prowadzonych rozmów MAKUSZA WORONICZA Zbigniewa z podanymi kandydatami do organizacji.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego i pociągnięty do odpowiedzialności karnej osk. GURGUL Józef do zarzucanego mu czynu przyznaje się.

Na mocy powyższego:

o s k a r z a m

GURGULA Józefa s. Filipa i Kunegundy z d. Gurgul, ur. 8.III.1901 r. w Stroniu pow. Limanowa, tamże zamieszkałego, polaka, poch.-społ. chłopskie, rolnika, wykształ. 3 kl. szk. powsz., rezerwista, znanego, ojca 5-go dzieci w wieku od 15-30 lat, pos. 2 ha ziemi i zabudowanie gosp., bez odznaczeń i orderów, sadownie nie karanego, bezpartyjnego.

o t o , ż e :

w okresie od miesiąca sierpnia 1951 r. do miesiąca lutego 1952 r. w Stroniu pow. Limanowa udzielał systematycznie powtarzającej się pomocy nielegalnej organizacji "Odwet Górski", mającej na celu usiłowanie zmiany przemocą ustroju Polski Ludowej w ten sposób, że członkowi tejże organizacji KROLOWI Franciszkowi mającemu za zadanie werbowanie nowych członków do organizacji, wskazywał odpowiednich kandydatów do zawierbowania z którymi przeprowadzał rozmowy wstępne na temat wstąpienia ich do nielegalnej antyrządowej organizacji.

- tj. o przestępstwo z art. 28 wzw. z art. 86 § 2 K.K.W.P.

Na mocy art. 51 Dekr. z dnia 13.VI.1946 r. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie.

Kraków dnia 10 czerwca 1952 r.

Oficer Śledczy W.U.B.P. w Krakowie.

G11 Jan ppor.-

Wykaz osób podlegających wezwaniu na rozprawę sądową.

O s k a r z e n i a.

1. GURGUL Józef -przebywa w Więzieniu Montelupich w Krakowie

S w i a d k o w i e.

1. MAKUSZ WORONICZ Zbigniew-przebywa w Więz. Montelupich w Krakowie

2. KROL Franciszek - " " " "

3. OLSZAK Józef - " " " "

Dowodów rzeczowych do sprawy nie ma.

Do odczytania.

1. Postanowienie o zatrzymaniu /k. 1.../.

2. Protokoły rewizji /k. 2.../.

3. Charakterystyka /k. 41.../.

4. Dane o karalności /k. 36-37.../.

I n f o r m a c j e.

1. Śledztwo wszczeto dnia 2 maja 1952 r.

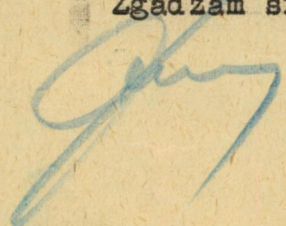
2. Pociągnięto do odpowiedzialności karnej dn. 8 czerwca 1952 r.

3. Śledztwo zamknięto dnia 8 czerwca 1952 r.

4. Akt oskarżenia sporządzono dnia 10 czerwca 1952 r.

Kraków dnia 10 czerwca 1952 r.

Naczelnik Wydziału Śledczego
W. U. B. P. w Krakowie
" Zgadza się "

Oficer Śledczy WUBP w Krakowie

/-/ G11 Jan ppor.-

P o s t a n o w i e n i e

Kraków, dnia 11.9.1952 r.

Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie w składzie:

przewodniczący: ppłk. Srasica Władysław
sędziowie: mjr. Tołkan Mikołaj
kpt. Makowski Tadeusz

na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 września 1952 r.
w obecności Wojskowego Prokuratora Rejonowego w Krakowie
kpt. Górnego Bogdana, rozpoznawszy sprawę cyw. Gurgula
Józefa, s. Filipa, osk-nego z art. 86 § 2 KKWP, po wysłu-
chaniu sędziego - sprawozdawcy, który wnosił o zwrócenie
akt sprawy Prokuratorowi celem uzupełnienia śledztwa i
zmiany sentencji aktu oskarżenia oraz zmiany kwalifikacji
czynu przestępnego z art. 28 w zw.z art. 86 § 2 KKWP na
art. 86 § 2 KKWP i Prokuratora, który przeciwził się wnio-
skowi sędziego - sprawozdawcy i wnoszył o skierowanie spra-
wy na rozprawę, -

p o s t a n o w i 2:

1. W myśl art. 184 lit. b/ i e/ KWPK ~~zwrócić~~ akta sprawy
karnej p-ko Gurgulowi Józefowi, s. Filipa, osk-nego z
art. 28 w zw. z art. 86 § 2 KKWP Nr. akt Sr. 248/52,
zwrócić Prokuratorowi celem uzupełnienia śledztwa i zmia-
ny kwalifikacji prawnej z art. 28 w zw.z art. 86 § 2 KKWP
na art. 86 § 2 KKWP, celem uzupełnienia śledztwa.
2. Środek zapobiegawczy-areszt tymczasowy wobec osk-nego
Gurgula Józefa, s. Filipa przedłużyć do dnia 30 września
1952 r.

U z a s a d n i e n i e.

Z akt sprawy, a także z części opisowej aktu oskar-
żenia wynika, że osk-ny Gurgul Józef kilkakrotnie kontak-
tował hersztę kontrrewolucyjnego związku "Odwet Górski"
Montanę i jednego z jego najbliższych pomocników, Króla
Franciszka z różnymi ludźmi dla celów kontrrewolucyjnych,
a to Olszakiem Józefem oraz przedwojennym oficerem kpt.
Płatę poprzez niejakiego Michałika, a ponadto wskazał
ludzi, ustosunkowanych wrogo do ustroju Polski Ludowej

i nadających się do związku kontrrewolucyjnego, a to Kunickiego i Olszaka Józefa, oraz podjął się skontaktowania wspomnianego związku z nieustalonym bliżej kontrrewolucyjnym związkiem przestępczym o charakterze międzynarodowym za pośrednictwem ukrywającego się bandyty Perełki - przy czym to ostatnie przestępstwo sprawa została przez Prokuratora wyłączona do odrębnego postępowania /k.49/.

Jak wynika z zeznań świadka Olszaka Józefa /k.28/, a częściowo również i wyjaśnień osk-nego działalność osk-nego Gurgula nie ograniczała się jedynie do technicznego ułatwiania kontaktów przestępcom, lecz osk-ny Gurgul sam zwerbował członka dla związku kontrrewolucyjnego, a mianowicie Olszaka Józefa, którego w tym kierunku agitował przedstawiając mu zadanie i obowiązki jego jako członka, i dzięki swojemu wpływowi zjednał go dla związku przestępczego. Tego rodzaju sprawca nie powinien odpowiadać jako pomocnik do popełnienia przestępstwa usiłowania zmiany przemocą ustroju demokratyczno - ludowego Państwa Polskiego. Werbowanie członków do związku kontrrewolucyjnego nosi co najmniej znamiona podżegania do przestępstwa z art. 86 § 2 KKWP. Jeśli tego rodzaju podżegacz udzielał ponadto systematycznie również pomocy temu związkowi w postaci ułatwienia im łączności poprzez kontaktowania ich - a ponadto typował kandydatów do związku przestępczego / w danym wypadku Kunickiego / i zobowiązał się ułatwić kontakt z inną grupą kontrrewolucyjną / w tym wypadku z Perełką /, to działalność tego rodzaju wykracza poza ramy pomocnictwa, a staje się współudziałem w bezpośrednim popełnieniu przestępstwa.

Okoliczność, że osk-ny Gurgul odmówił zgody na wstąpienie do związku przestępczego, nie jest, zdaniem Sądu, najistotniejszą dla określenia kwalifikacji prawnej przestępstwa, skoro osk-ny, nie będąc formalnie członkiem związku przestępczego, zachowywał się i działał jak członek.

Działalność jego nosiła tak dalece cechy działalności typowo członkowskiej, że za członka tego związku uważał go zarówno zwerbowany przez Olszak / k. 28 na odwrócie /, jak i sam główny herszt bandy Makusz ps. "Montanna" /k.28/.

Jeżeli już sama przynależność do związku kontrrewolucyjnego stanowi przestępstwo usiłowania zmiany przemocą istniejącego ustroju - to tym bardziej za takie przestępstwo należy uznać werbowanie członków do tego rodzaju związku, tym bardziej jeśli do tego dołącza się działalność o charakterze czysto pomocniczym, jak kontaktowanie i o charakterze już nie pomocniczym, a raczej do pewnego stopnia kierowniczym, a w każdym razie inspirującym jak typowanie kandydatów do związku przestępczego. Niebezpieczeństwo społeczne takiego aktywnego przestępcy, nie należącego formalnie do związku przestępczego, wcale bowiem nie jest mniejsze od niebezpieczeństwa zwykłego członka związku przestępczego, który jedynie wstąpił do związku i nie rozwinął jeszcze żadnej innej konkretnej działalności przestępczej.

Za działanie pomocnicze sprawcy można uznać takie działanie, które nosi charakter posiłkowy, uzupełniający do działania sprawcy głównego. Nie można natomiast uznać za mające charakter pomocniczy działanie inspiratora do przestępstwa - a takim inspiratorem jest niewątpliwie człowiek, werbujący członka do związku przestępczego i agitujący go w tym celu, typujący kandydata.

Działanie osk-nego Gurgula już zatem w takim stanie rzeczy, jaką przedstawia się z akt sprawy, w razie potwierdzenia stanu faktycznego na rozprawie - kwalifikuje się jako bezpośrednie przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP, nie zaś jako pomocnictwo do tego przestępstwa.

Poza tym w niniejszej sprawie należy przesłuchać świadka Króla Franciszka na okoliczność, czy werbował i zwerbował on osk-nego do związku przestępczego, albowiem z zeznań świadka Makusza ps. "Montany" /k.26 na odwrócie/ wynika, że taka możliwość istnieje, natomiast świadek Król Franciszek nie został na powyższą okoliczność przesłuchany, a jedynie osk-ny zaprzeczył temu.

Jednakże niezależnie od potwierdzenia lub niepotwierdzenia tej okoliczności przez świadka Króla - właściwą kwalifikację prawną jest kwalifikacja bezpośrednio z art. 86 § 2 KKWP.

Ponadto zauważa się, jako uchybienie przepisom KKWP nie przedłużenie terminu aresztu tymczasowego wobec osk-nego w śledztwie od dnia 26 sierpnia 1952 r.

Przedłużenie aresztu tymczasowego uzasadnione jest wysoką sankcją karną, którą zagrożone jest przestępstwo, inkryminowane oskarżonemu.

Przeznaczający:

[Signature]
Tolkanys

21 *[Signature]*

Pr.II.155/52

Do
Najwyższego Sądu Wojskowego
w W a r s z a w i e

przez
Wojskowy Sąd Rejonowy
w Krakowie

Z a z a l e n i e

na postanowienie Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 11.9.1952 r. Nr.Sr.248/52 w przedmiocie zwrócenia tut.Prokuraturze do uzupełnienia śledztwa akt sprawy cyw.Gurgula Józefa s.Filipa, osk.z art.28 w zw.z art.86 par.2 KKWP.

Powyższe postanowienie uważam za niesłuszne, gdyż przyjęta przez tut.Prokuraturę kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonemu jest słuszna i kierując się art.184 par.2 KKWP

w n o s z e

o uchylenie tego postanowienia i o skierowanie sprawy na rozprawę sądową.

U z a s a d n i e n i e.

Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie rozpoznawszy na posiedzeniu niejawnym sprawę cyw.Gurgula Józefa postanowił sprawę tę zwrócić tut.Prokuraturze do uzupełnienia śledztwa, gdyż zdaniem Sądu działanie osk.Gurgula Józefa kwalifikuje się bezpośrednio jako zbrodnia z art.86 par.2 KKWP, nie zaś jako pomocnictwo do tej zbrodni. Stanowisko Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie zdaniem tut.Prokuratury mogłoby być słuszne jedynie w wypadku, gdyby sprawa cyw.Gurgula była rozpoznawana w odosobnieniu, a nie w powiązaniu ze sprawami innych osób oskarżonych o udział w kontrrewolucyjnej organizacji "Odwoł "Górski". Sprawa cyw.Gurgula została skierowana do Sądu razem ze sprawami p-ko 20-tu osobom oskarżonym bądź to o wzięcie udziału w organizacji, bądź też o posiadanie wiarygodnych wiadomości i nie doniesienie o tym władzom.

Z akt sprawy wynika, że członek kontrrewolucyjnej organizacji "Odwet Górski" Król Franciszek zwrócił się do oskarżonego z propozycją wstąpienia w szeregi tej organizacji, lecz oskarżony odmówił wzięcia udziału w organizacji (wyjaśnienia oskarżonego k.33 na odwr.). Świadek Makusz Woronicz założyciel i dowódca organizacji stwierdził, że on sam nie werbował do organizacji oskarżonego (k.26 na odwr.), a świadek Król Franciszek w zeznaniach swych nic nie mówi, aby oskarżony był członkiem organizacji (k.29-31). Wszyscy wymienieni świadkowie jak też oskarżony stwierdzają, że oskarżony wskazywał Królowi i Makuszowi osoby, które ci następnie wciągali w szeregi organizacji, a jedynie świadek Olszak Józef stwierdził, że na podstawie tego że oskarżony przeprowadził z nim wstępną rozmowę, oraz że przy prowadził do niego Króla Franciszka, który zawerbował go do organizacji wywnioskował, że oskarżony był członkiem organizacji. Zeznania świadka Olszaka przy zeznaniach kompetentnych w tym przedmiocie świadków Króla i Makusza nie mogą stanowić dowodu, aby oskarżony faktycznie był członkiem kontrrewolucyjnej organizacji.

Kierując do Sądu sprawę p-ko innym członkom organizacji "Odwet Górski" tut. Prokuratura, zgodnie z wymogami prawa, przestępstwo udziału w organizacji zakwalifikowała jako przestępstwo przewidziane w art.86 par.2 KKWP. Wszystkie osoby, którym parzucano aktem oskarżenia przestępstwo z art.86 par.2 KKWP wyraziły zgodę na wstąpienie do organizacji i złożyły przysięgę organizacyjną. Oskarżony na wstąpienie do organizacji zgody nie wyraził i przysięgi organizacyjnej nie składał, wobec tego, jakkolwiek działalność oskarżonego była skierowana p-ko ustrojowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, to jednak, jak wynika z akt sprawy, zamiarem oskarżonego i konsekwencją jego działania było udzielenie pomocy organizacji, a nie wzięcie udziału w organizacji. Niewątpliwie działalność oskarżonego przy udzielaniu pomocy organizacji była o wiele aktywniejsza i bardziej konkretna niż działalność członków organizacji, którzy za jego pośrednictwem zostali do organizacji zawerbowani, to jednak dla zaznaczenia faktu jego nieprzynależności do organizacji, logicznym było zakwalifikowanie jego czynu nie jako udziału w organizacji, lecz pomocnictwa. W powiązaniu z innymi sprawami p-ko członkom organizacji wskazanym było tego rodzaju odróżnienie oskarżonego od osób, które wstąpiły w szeregi organizacji. Kara za tego rodzaju pomocnictwo, jakiego dopuścił się oskarżony, winna być współmiernie wyższa, niż kara wymierzona nie-aktywnemu członkowi organizacji. Zakwalifikowanie czynu oskarżonego jako pomocnictwa nie stoi na przeszkodzie wymierzeniu odpowiedzialnej kary oskarżonemu, gdyż pomocnik ponosi odpowiedzialność w granicach swego zamiaru, a zamiarem oskarżonego było udzielenie pomocy organizacji mającej na celu dokonanie przemocy zmiany ustroju Państwa Polskiego, a zatem kara ta, z uwagi na aktywną działalność oskarżonego może być wyższa, niż kara wymierzona członkowi organizacji. Niesłusznym zatem jest stanowisko Sądu stwierdzające, że tut. Prokuratura nie oceniła należyście niebezpieczeństwa społecznego czynu aktywnego przestępcy nienależącego do kontrrewolucyjnej organizacji formalnie, a udzielającego pomocy organizacji, gdyż zakwalifikowanie czynu jako pomocnictwa, a nie udziału nie jest

wskaźnikiem społecznego niebezpieczeństwa czynu, a wskaźnikiem takim jest wyrażony w konkluzji aktu oskarżenia rodzaj udzielonej pomocy i przestępstwo do którego pomocy udzielono. Jeżeli zważy się, całokształt sprawy to należy dojść do wniosku, że działalność oskarżonego Gurgula, aczkolwiek wysoce niebezpieczna, sprowadzała się jednak do kilku sporadycznych wyrażnie w czasie oddzielonych wypadków udzielenia pomocy członkom kontrrewolucyjnej organizacji, działającym zorganizowanie i z nastawieniem długofalowym w jej ramach, traktującym organizację jako środek do planowej walki z ustrojem.

W tym stanie rzeczy, gdyby pójść za linią myślową wyrażoną w zaskarżonym postanowieniu przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie, należałoby przyjąć, że praktycznie pomocnictwo do działalności kontrrewolucyjnej nie istnieje, a każde tego rodzaju przestępstwo należałoby podciągnąć pod przestępstwo z art.86 par.2 KKWP.

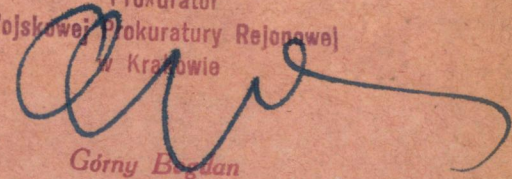
Sumując powyższe wywody uważam, że postanowienie Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie, mocą którego akta sprawy osk.Gurgula zwrócono tut.Prokuraturze do uzupełnienia śledztwa, jest niesłuszne i wnoszę jak w konkluzji zażalenia.

Sporządzono w 5-ciu egz.

Egz.Nr.1 - N.S.W.w Warszawie,
Egz.Nr.2 - W.S.R. w Krakowie,
Egz.Nr.3 - N.P.W.Wydz.VIII,
Egz.Nr.4 - N.P.W.Wydz.VII,
Egz.Nr.5 - ad/a.

Wyk.Niziński J.kpt./MI.

Prokurator
Wojskowej Prokuratury Rejonowej
w Krakowie

Górny Bogdan
kapitan

Cofnięcie zażalenia

Z-ca Naczelnego Prokuratora
Wojskowego

